

[Grove]

har fået en ny landbrugsminister, at vi får lejlighed til det engang med tiden; man har altid lov til at have håbet.

Jeg er da sikker på, at man har brug for en vikarordning også i landbruget, men det er jo desværre sådan, at landbruget ikke har råd til det i øjeblikket, fordi indtjeningen er for lav, og jeg vil også sige, at hvis indtjeningen havde været noget bedre, var det, man først og fremmest havde brug for, en medhjælp. Når jeg kommer ud i landbrug og ser mand og kone gå og passe 75 køer eller en stor svinebesætning alene, er det spilleme ikke en vikarordning, de har brug for; nej, det er en indtjenning, der gav plads til at have den medhjælp, der er nødvendig, for ellers bliver de mennesker simpelt hen slidt op, inden de bliver ret gamle.

Konsekvensen af den vikarordning, som landbrugsministeren lægger op til her, bliver, at landbruget skal betale mellem 700 og 800 mill. kr. over 10 år for at få denne ordning til at fungere, og det har landbruget simpelt hen ikke råd til. Der står jo udtrykkeligt i forslaget, at der i løbet af 10 år skal ansættes 100 fuldtidsansatte arbejdsfordelere og ca. 1.900 fuldtidsbeskæftigede vikarer. Derudover må vi nok forudse, at disse arbejdsfordelere skal have nogle kontorfolk osv., men det er man sprunget let hen over.

Dette forslag vil i 1979-penge koste ca. 1,1 mia kr., det er oplyst i betænkningen fra vikarudvalget. Og hvis vi læser i lovforslaget, kan vi se, at regeringen regner med, at den selv skal betale omkring 400 mill. kr., resten skal altså betales af landbruget, og det er 700-800 mill. kr. Efter den diskussion, vi lige har haft, er der vist ikke mange, der tror på, at landbruget har 700-800 mill. kr. til dette. Jeg beklager, at jeg må sige, at denne ordning duer ikke. Jeg er tilhænger af, at man udbygger den eksisterende vikarordning, der måske ikke fungerer effektivt alle steder, men det er nu engang ikke let at få noget til at fungere effektivt, når man ikke har penge. Men den fungerer i hvert fald billigt, og den bliver også brugt. Hvis regeringen har 400 mill. kr., den gerne vil bruge på landbruget, kunne den bruge lidt af de 400 mill. kr. til at effektivisere den vikarordning, der eksisterer, og så skulle vi såmænd også komme med gode forslag til, hvordan vi skulle bruge resten af de penge, som regeringen tilsyneladende har tilovers.

379 Ft

Halygaard (FP):

Det foreliggende lovforslag er endnu et eksempel på en lappeordning, en ordning, der betyder øget indblanding fra statsmagtens side i et erhverv, der trods alt ønsker at klare sig selv. Det er en ordning, der kræver øgede og betydelige administrationsudgifter og kontrolforanstaltninger, og det er en ordning, der er uretfærdig, fordi den kun vil komme en mindre del af jordbrugerne til gode, og som betyder øgede udgifter og skatter for hele det øvrige erhvervsliv.

Set fra andre erhvervsgrænes side vil den umiddelbart skabe konsekvenser, idet man vil hævde, at en lignende ordning var lige så påkrævet for deres vedkommende. Jeg tænker her på de mindre næringsdrivende, håndværkere, købmænd osv., som pukler fra morgen til aften og mange gange til en løn, der ligger under mindstelønnen, hvis eksistens også står og falder med et godt helbred, og som også kunne ønske sig ferie og fridage.

Fremskridtspartiet kunne godt ønske langt bedre betingelser for både dansk landbrug, pelsavl, gartneri og i det hele taget for erhvervslivet, men den foreslåede ordning mener vi ikke er løsningen. Det eneste, der hjælper dansk erhvervsliv og den enkelte erhvervsdrivende, er, at der føres en politik, der mindsker skattrykket, der mindsker den høje rentebyrde, og som fritager erhvervene for det hav af restriktioner, som efterhånden er gennemført gennem lovgivningen. På den måde ville pessimismen i erhvervslivet afløses af optimisme, og den enkelte ville uden statens indblanding selv kunne administrere og finansiere sine ferier og sygedage.

Lovforslaget er klart skrivebordsarbejde uden jordforbindelse og et forslag, der møder modstand selv fra store dele af landbruget. Derfor kan fremskridtspartiet ikke støtte lovforslaget.

Bjørn Poulsen (SF):

Man kunne vel i og for sig som socialist godt sige, at det er en smule deprimerende, at folketinget skal støtte et erhverv med sådan en ordning. Jeg personlig synes, det var noget, man selv burde have klaret for mange, mange år siden. Det er vel sådan set det mest negative ved det hele, at landbruget ikke selv har forstået at få de ordninger stablet på be-